

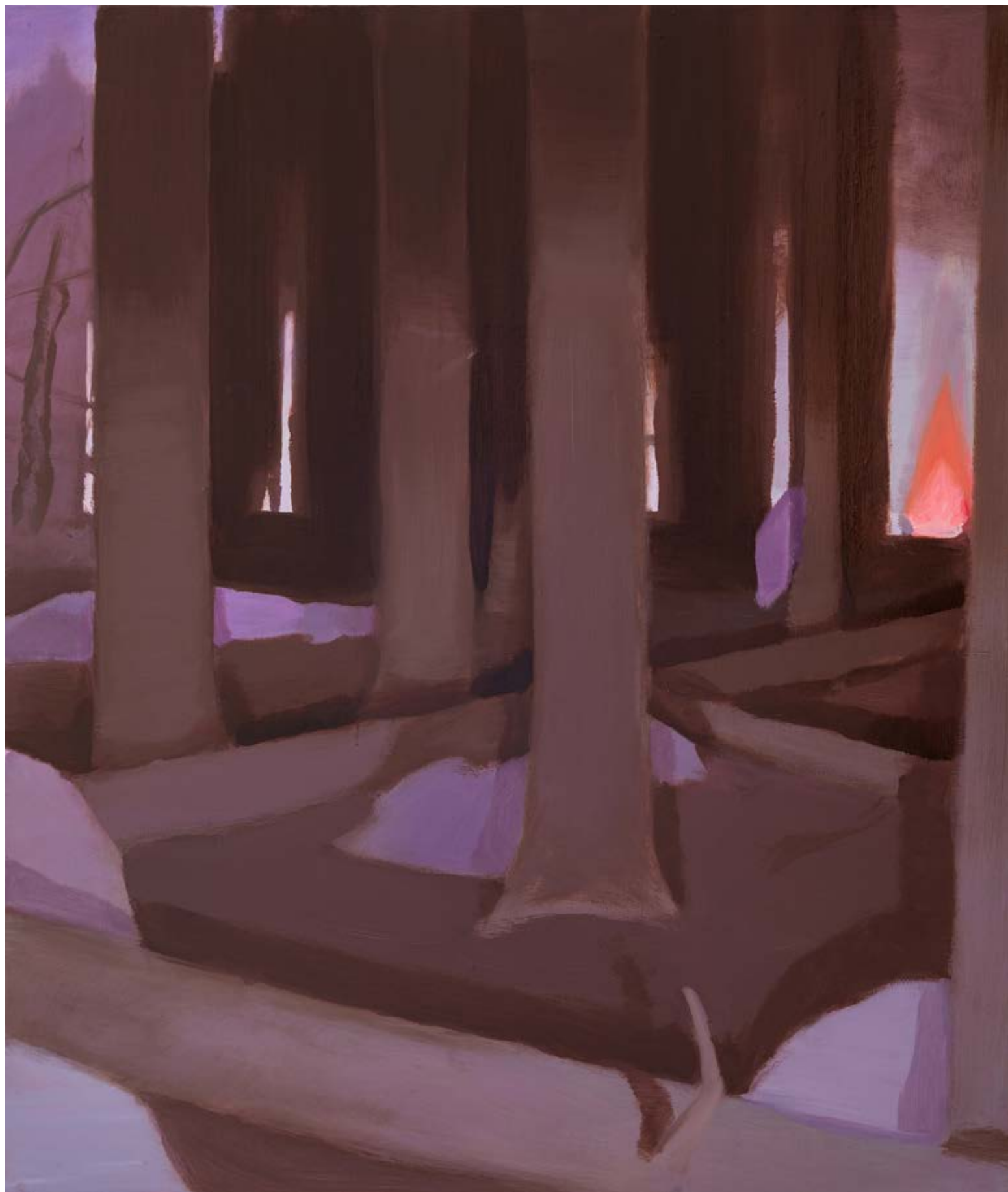

Petr Gruber

Tišiny
Silent Places

Petr Gruber *Tišiny*
Silent Places

Oheň za lesem Fire behind the Forest
akryl a olej na plátně acrylic and oil on canvas
130 × 110 cm, 2022

Tišiny

Petr Gruber ve své malířské tvorbě aktualizuje současný vztah ke krajině a vnímání prostoru. Jako výjimečně vybavený a citlivý kolorista spatřuje navštívená místa v jejich esenciální čistotě a redukované tvarové skladebnosti. Odečítá z obrazu všední banální rozměr viděného, uměle vytvářenou turistickou a konzumní (obchodovatelnou) auru, odhlíží od nadbytečného, aby malířským výrazem podpořil jedinečnou atmosféru konkrétního genia loci.

Těmito lokalitami, které dráždí jeho pozornost, bývají horské chaty, boudy, kempy, strmé sjezdovky, ostře se zalamující cesty v prudce stoupajícím a zase klesajícím terénu, tajemné lesní interiéry, tiché břehy jezer, řek, ale i prosté interiéry rekreačních zařízení, odkud sálá atmosféra útulnosti, zabydlenosti, komunitně či partnersky stráveného času, lidské pospolitosti i osamělosti, zkrátka rámce pro dojmy, paměť a konkrétní vzpomínky.

Někdy určitá konstelace notoricky známých předmětů patřících k vybavení rekreačních objektů (jako jsou například židle, stoly, ubrusy, popelníky, kýble, vázy, lahve či skleničky) autora vybízí k zachycení určitých civilistních nálad, jež nás nostalgicky vracejí v čase zpět do dětství a dospívání, které již nenávratně minuly, ale jejichž otisk setrvává v přítomnosti tichých předmětů-svědků, v auře jejich tvaru, barvy, vůně, ve stavu jejich zašlosti a opotřebovanosti; jako předměty uložené v paměti oka.

Barevná a tvarová redukce přírodních rámců a scénérií s konkrétními prvky pohledových dominant (objektů, stromů, lamp, cest, osvětlovacích ramp sjezdovek apod.) vytvářejí lákavé vtahující obrazové konstelace, jejichž smysl pro kontemplaci a rozjímaní se propisuje do názvu výstavy TIŠINY.

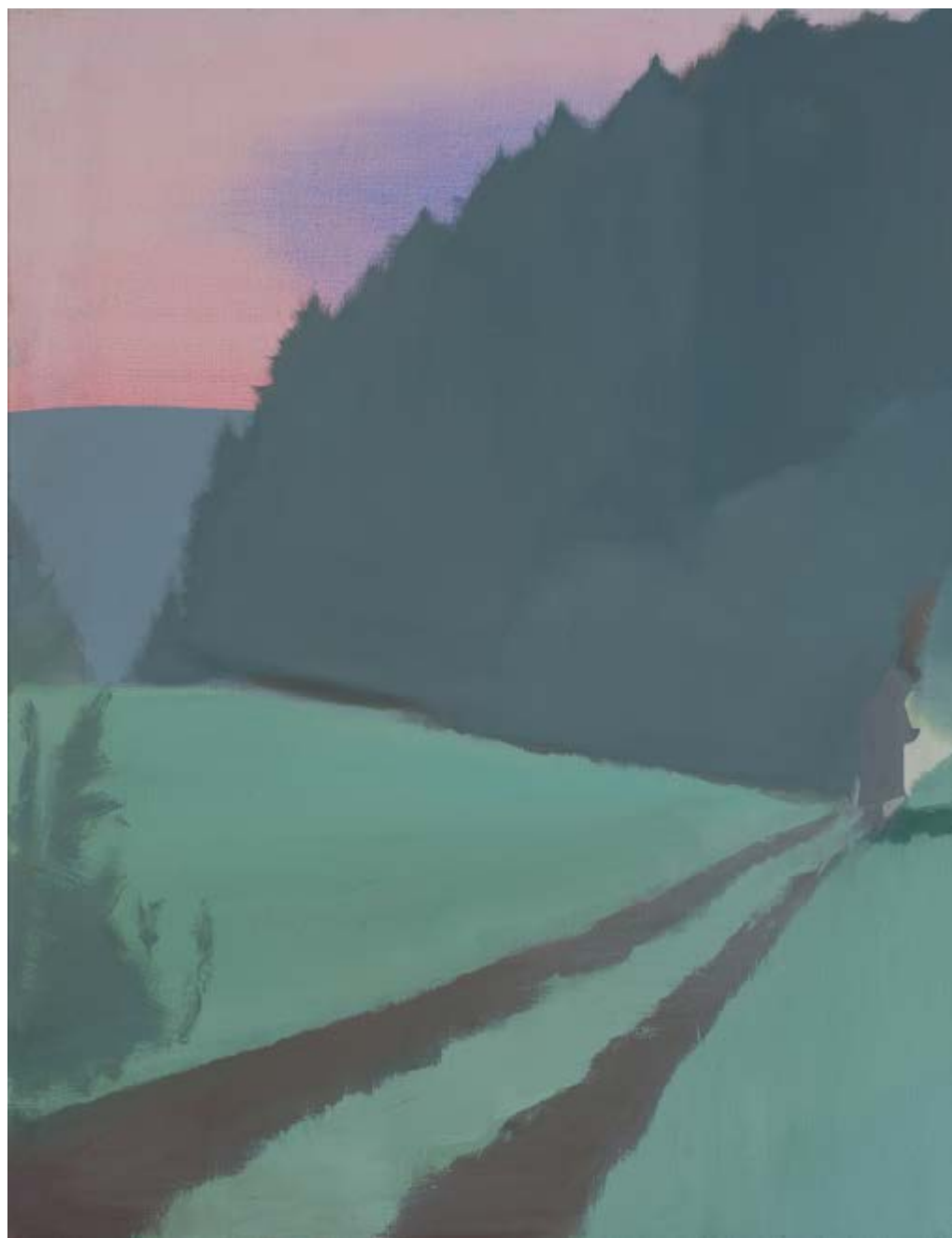
Specifická a v leccěms rozpoznatelná se stává barevnost Gruberových obrazů. Obrazové plány buduje autor plošně,

přičemž proti sobě staví dvě až tři zvolené barvy v rozpracovaných tonalitách. Používá buď kontrast teplých a studených tónů, vyvažování lomených a sytých barev, nebo sjednocování různých barev do jedné světelné hladiny. Zatímco detaily a věcné stavy se v Gruberových obrazech identifikují s konkrétním místem a dávají námětu měřítko, uvolněné barevné režie námět abstrahují, odhmotňují a emancipují ho ve směru čistě vizuální narace a intenzivního smyslového prožitku. Konkrétní přírodní motivy se tu proměňují v jakési vnitřní stavy přemítání, vytržení, zamyšlení či zasnění. Autor pociťuje nutnost setrvat v čase jinak, jiným způsobem, tak, aby prostřednictvím obrazu podržel určitou strukturu pomíjivého okamžiku, aby podchytil vnitřní logiku jeho „zastavení“ a převedl ji do vhodných malířských forem.

Petr Gruber svým dílem kompletuje jakousi zážitkovou mapu, síť osobních registrací, které promlouvají o individuální citlivosti ve vztahu k proměnám konkrétních prostředí v běhu času. A je to právě fenomén času, vůči kterému se autor svou malířskou prací vymezuje. Zastavuje jeho plynutí. Vytváří obrazy na způsob uklidňujících přehrad či přístavů pro zrychlený a těkající zrak. Zároveň také referuje o sobě coby transformujícím se subjektu, který je tu přítomen v roli fascinovaného pozorovatele. Jeho situace je opakujícím se údělem romantizujících postav casparovsko-davidovsko-friedrichovského charakteru, kteří, pozorující přírodu, ve svém vědomí splývají s přírodními rámci a živly, aby osvobodili svůj vnitřní model a skrze něj procítili jevy, které člověka v jeho měřítku přesahují. Je to tvůrčí navázání kontaktu s časoprostorovými definicemi toho, co bychom mohli obecně nazvat „lidským pobytem“, a co Martin Heidegger přesně vystihl v názvu jedné ze svých knih: „Básnický bydlí člověk“.

Petr Vaňous

Petr Gruber (nar. 1989 v Havlíčkově Brodě) – v l. 2004–2008 absolvoval Střední uměleckou školu grafickou (SUŠG) v Jihlavě a v l. 2008–2014 pražskou Akademii výtvarných umění (prof. Zdeněk Beran a prof. Jiří Sopko). V rámci studia na AVU prošel stáží v ateliéru Grafika II prof. Vladimíra Kokolii (2012). V r. 2013 studijně pobýval na AdBK München v malířském ateliéru prof. Günthera Förga. V l. 2010 a 2014 se zúčastnil symposia Na hranici / Grenznah (Bavorský les). V r. 2014 byl nominován na německou cenu Leinemann Stiftung (Berlin). V Revolver revue (č. 106 / 2017) vyšel s autorem rozhovor k jeho malířské tvorbě. V r. 2018 se zúčastnil rezidenčního pobytu v bavorském Schwandorfu (Oberpfälzer Künstlerhaus). V roce 2021 absolvoval umělecký rezidenční pobyt v rakouské Kremži (Krems an der Donau, Kunstmeile Krems). Pravidelně vystavuje od r. 2011.

Baterka Battery
olej na plátně oil on canvas
135 × 105 cm, 2022

Silent Places

Petr Gruber adopts a novel approach to the perception of landscape and space in his paintings. His exceptional colourist skills and sensitivity allow him to pinpoint the essential purity and basic shapes of the visited places. He strips the picture of the banal coating of the apparent, the artificial aura created for tourists and commerce; he discards what is superfluous and underlines through his artistic expression the peculiar 'genius loci'.

The locations that attract his attention are usually mountain huts, lodges, campsites, steep slopes, paths sharply winding through hills and ravines, mysterious depths of a forest, quiet lakes and riverbanks, but also ordinary interiors of recreational facilities evoking the feeling of cosiness, familiarity, time spent with friends or relatives, community of people as well as solitude – in short, frameworks for impressions, memories and concrete recollections.

Sometimes, a combination of notorious objects found in recreational facilities (such as chairs, tables, tablecloths, ashtrays, buckets, vases, bottles or glasses) invites the artist to capture common situations that take us on a nostalgic path back to the forever-gone childhood and adolescent years, whose imprint is nonetheless preserved in the silent objects-witnesses, in the aura of the shape, colour and smell of the faded and worn things; like objects stored in the memory of the eye.

The natural frames and sceneries portrayed in reduced colours and shapes in combination with distinctive landmarks (objects, trees, lamps, paths, lighting ramps on ski slopes, etc.) create enticing and immersive visual constellations that reflect the sense for contemplation and meditation, from whence comes the title of the exhibition SILENT PLACES.

A distinctive choice of colours is a characteristic feature of Gruber's paintings. The author paints planar settings, juxtaposing two or three selected colours in elaborate tonalities. His methods include the contrast of warm and cool tones, balancing of refracted and saturated colours, or merging different colours into a single light level. While

the details and tangible items in Gruber's paintings identify a specific place and determine the scale of the motif, the free direction of colours in turn generalises, dematerialises and emancipates the motif to create a purely visual narrative and intense sensory experience. Specific natural motifs are thus transformed into inner states of contemplation, ecstasy, reflection or reverie. The painter feels the urge to freeze the time in a different way, different manner, in order to capture the structure of the ephemeral moment in his painting, to understand the inner logic of the frozen moment and translate it into appropriate artistic forms. Through his works, Petr Gruber compiles a kind of map of experiences, a network of personal perceptions that reveal individual sensitivity in relation to the changes of specific environments in time. It is indeed the phenomenon of time against which the artist defines his work. He stops the flow of time. Gruber's paintings provide safe dams or harbours for the ever-moving and flickering eyes. At the same time, the author reveals himself as a transforming subject who stands here as a fascinated observer. Gruber follows in the footsteps of the romantic characters portrayed by Caspar David Friedrich, who, observing nature, merge in their consciousness with the natural frameworks and elements, thus liberating their inner pattern that allows them to experience transcendental phenomena. In this way, the artist establishes a creative contact with the space-time definitions of what we might generally call a 'human sojourn', and what Martin Heidegger accurately described in the title of his book 'Poetically Man Dwells'.

Petr Vaňous

Petr Gruber (born 1989 in Havlíčkův Brod) – He studied at the Secondary School of Graphic Design (SUŠG) in Jihlava from 2004 to 2008 and at the Prague Academy of Fine Arts (AVU) (under Professors Zdeněk Beran and Jiří Sopko) from 2008 and 2014. Part of his studies at AVU he spent as an intern at Graphic 2 studio led by Prof. Vladimír Kokolia (2012). In 2013, he completed a residential stay at the Academy of Fine Arts in Munich, at the Painting studio under Prof. Günther Förg. In 2010 and 2014, he participated in the international student fine art symposium Na hranici / Grenznah (Böhmerwald). In 2014, he was nominated for the Leinemann Stiftung, Berlin art prize. Petr Gruber gave an interview about his painting work to the Revolver revue (No. 106/ 2017). In 2018, Gruber was awarded residency in Schwandorf, Bavaria (Oberpfälzer Künstlerhaus). In 2021, he spent an artistic residency in Krems an der Donau, Austria (Kunstmeile Krems). Petr Gruber has regularly presented his work at exhibitions since 2011.

Balkón Balcony
akryl a olej na plátně acrylic and oil on canvas
100 × 85 cm, 2022

Chůze ve sněhu Walking in the Snow
akryl a olej na plátně acrylic and oil on canvas
100 × 85 cm, 2022

Festival za stromy Festival behind the Trees
akryl a olej na plátně acrylic and oil on canvas
160 × 190 cm, 2022

Sjezdovka Ski Slope
akryl a olej na plátně acrylic and oil on canvas
100 × 85 cm, 2022

Karavany Caravans
akryl a olej na plátně acrylic and oil on canvas
45 × 35 cm, 2022

Kelímky Cups
akryl a olej na plátně acrylic and oil on canvas
45 × 35 cm, 2022

Tyčka Stick
akryl a olej na plátně acrylic and oil on canvas
45 × 35 cm, 2023

Lyžař Skier
olej na plátně oil on canvas
45 × 35 cm, 2023

Pokoj Room
akryl a olej na plátně acrylic and oil on canvas
45 × 35 cm, 2023

Kýble na verandě Buckets on the Porch
akryl a olej na plátně acrylic and oil on canvas
100 × 85 cm, 2022

Kýble v chatě Buckets in the Cottage
akryl a olej na plátně acrylic and oil on canvas
130 × 110 cm, 2022

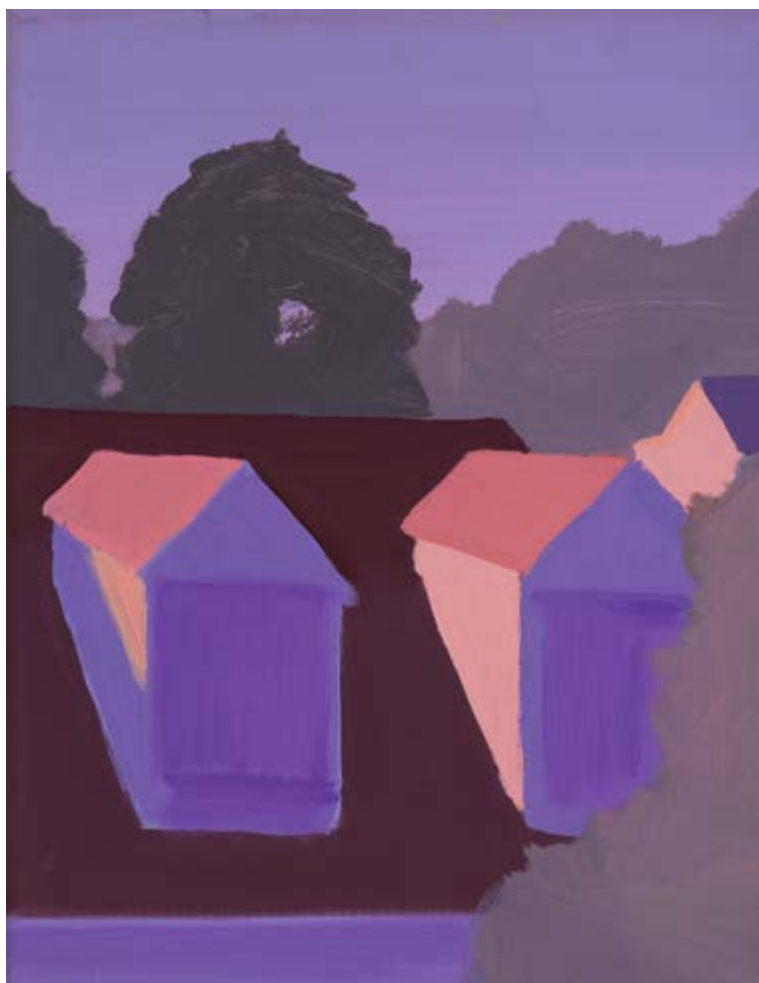

M.
akryl a olej na plátně acrylic and oil on canvas
100 × 85 cm, 2022

Dojezd Arrival
akryl a olej na plátně acrylic and oil on canvas
100 × 85 cm, 2022

Vlkýře Dormers
akryl na plátně acrylic on canvas
45 × 35 cm, 2022

Stožáry Pylons
akryl a olej na plátně acrylic and oil on canvas
45 × 35 cm, 2022

Břeh jezera Shore of the Lake
akryl a olej na plátně acrylic and oil on canvas
205 × 290 cm, 2022

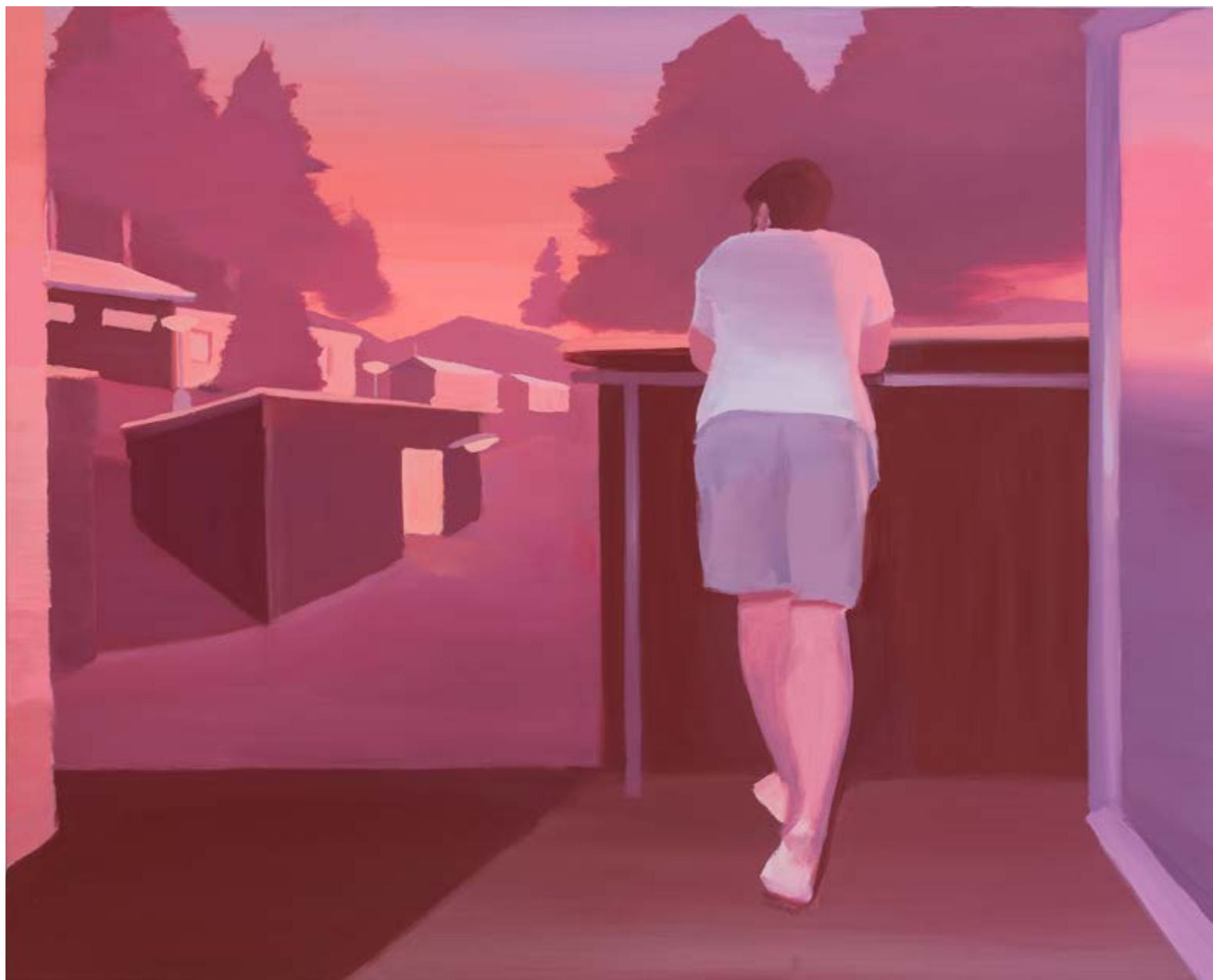

Sjezdovky Ski Slopes
akryl a olej na plátně acrylic and oil on canvas
185 × 290 cm, 2022

Černé jezero Black Lake →
akryl a olej na plátně acrylic and oil on canvas
240 × 175 cm, 2022

Veranda
akryl na plátně acrylic on canvas
145 × 180 cm, 2023

Les Forest
olej na plátně oil on canvas
65 × 75 cm, 2023

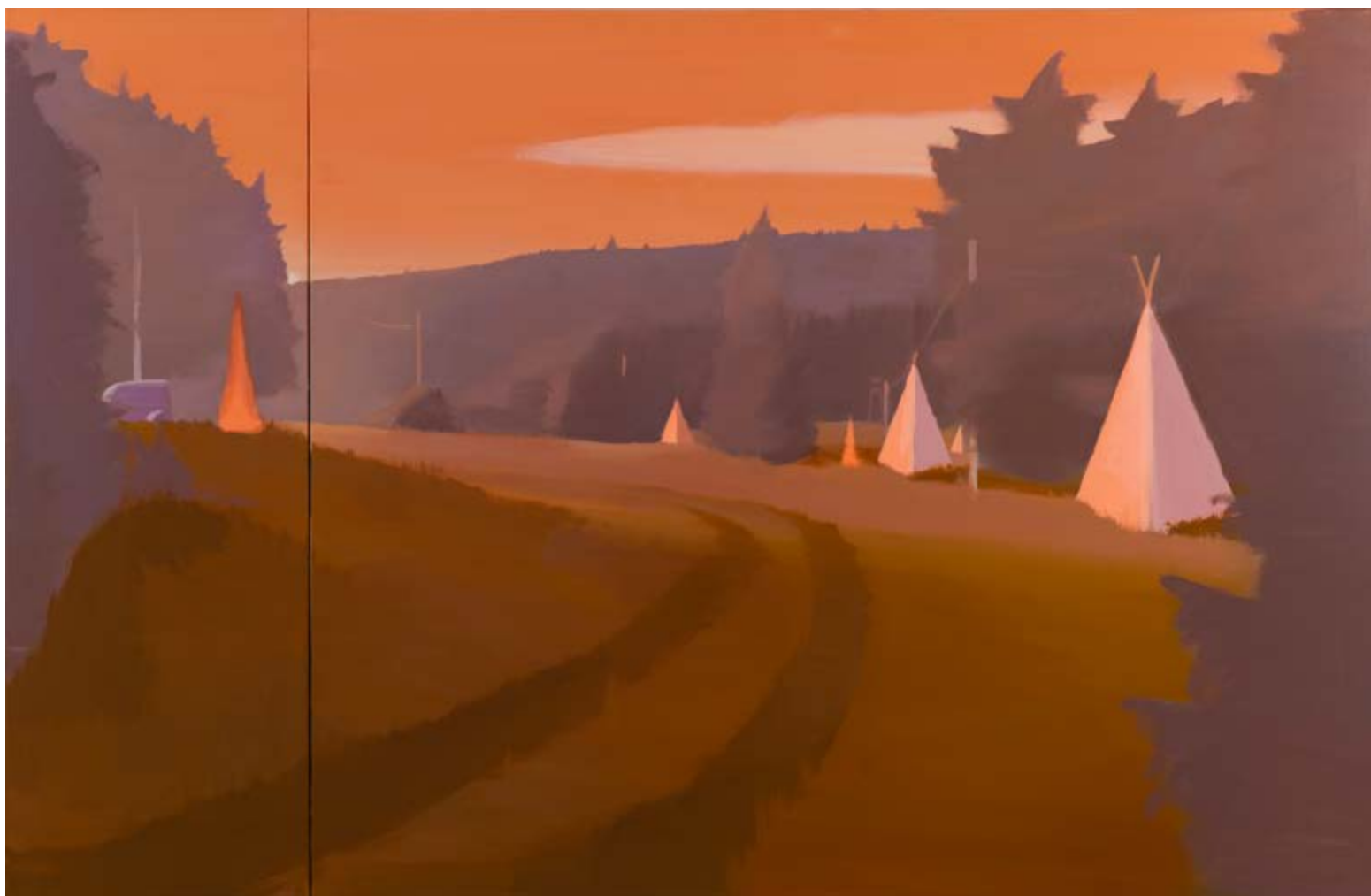
Ozdravovna Sanatorium
akryl a olej na plátně acrylic and oil on canvas
45 × 35 cm, 2022

V baru In the Bar
akryl a olej na plátně acrylic and oil on canvas
155 × 130 cm, 2022

Stadion Stadium
akryl a olej na plátně acrylic and oil on canvas
190 × 140 cm, 2022

Stany a ohně (diptych) Tents and Fires (diptych)
akryl a olej na plátně acrylic and oil on canvas
150 × 230 cm, 2022

O padání vloček a stmívání na sjezdovkách po cestě z lyžování a o dalších důvodech k malování... Rozhovor Petra Vaňouse s Petrem Gruberem při příležitosti jeho výstavy TIŠINY

Ve své malbě se zajímáš o krajinu a prostor. Vyrůstal jsi v bezprostředním kontaktu s přírodou?

Bydlel jsem v činžáku v malém bytě, ale s rodiči jsem jezdil na prázdniny do různých koutů Čech. Místo bydliště však nebylo od přírody vzdálené a s kamarády jsme pořád byli venku. Příroda mi přirostla k srdci hlavně u mých prarodičů na venkově.

Pocházíš z Vysočiny. Odkud přesně? Máš tam nějaká oblíbená místa, která navštěvuješ pravidelně od dětství dodnes?

Pocházím z Havlíčkova Brodu. Když mám možnost se podívat k rodičům do Brodu, tak jedeme k prarodičům do vesnice Chválkov. Tam jsem byl v dětství nejčastěji a nejraději. Znáš tamější les téměř nazpaměť. V tom lese mám místa, kde se často zastavím, protože jsou velmi silná. Třeba se zastavím znovu a pokaždé u stejného stromu, protože na mne pořád silně působí. V tom lese bývá i pouť se svatou mší. Pamatuji si, jak jsme šli na pouť a už z dálky lesem zněla hudba.

Jakou roli v tvých obrazech hraje paměť, konkrétní nebo náhodné vzpomínky?

Hraje roli velmi podstatnou. Obrazy maluji z hlavy. Jsou to konkrétní vzpomínky a vztahují se na místa, kde jsem byl. Je pro mne důležité vědět, kde se místo nachází. Odkud kam se dívám. Když maluji obraz a něco tam třeba chybí, tak se zamyslím, co na tom místě bylo, a pomůže mi to dotvořit kompozici. Třeba i tak, že do kompozice vyčuhuje jen zčásti nějaká větev nebo kus okenice. Obrazu pak tento moment dá kontext konkrétního prostoru i toho, co je kolem obrazu nebo dokonce za mnou. Vzpomínku ale nijak nekoordinuji, hlavně ji nevymýšlím. Náhodnost vzpomínky je její kouzlo, tajemno a její nedořečenost často v malbě podpořím.

Jaká místa máš obecně oblíbená?

Jsou to místa, která mě zasáhnou svým geniem loci. Je tak silné a unikátní, že pro mne vytvoří imaginární archetyp. Proto se k těmto lokacím často vracím. Často samozřejmě jen v mysli. V aktuální výstavě v The Chemistry Gallery se obrazy vážou asi na čtyři místa. Jsou to

Krkonoše, Vranovská přehrada u Vranova nad Dyjí, Šumava nebo kemp Ostrovec u Tábora.

Tvé obrazy působí kontemplativně. Jaká skrývají poselství?

To je pravda. Občas mám nutkání obraz nazvat třeba Svatá hora nebo Čistý vzduch či Dech. Člověk se v životě potýká s různými problémy, i co se zdraví týče. Já však chci, aby můj obraz byl čistý vzduch a nejčistší zdraví. Je v tom částečná terapie. Pokud si člověk můj obraz připustí k sobě, může projít procesem uklidňování nebo snu. Zároveň by měl být potěšen barvou. Může mít ale i lehkou obavu z blížícího se nebezpečí. Prvek obavy je u mne přítomný a často obraz rozechvěje. Obecně je to ale také jemná příroda sama a jistý pocit bezčasí, který z míst cítím.

Studoval jsi AVU u Jiřího Sopka. Jaké to bylo?

Zpočátku těžké, ale potom se to přelomilo a moje nejhezčí roky na AVU byly počátkem čtvrtého ročníku. Namaloval jsem tam pro mne klíčové věci. Jinak, jak je o Jiřím Sopkovi známo, nám do věcí skoro vůbec nemluvil. Když na to ale zpětně vzpomínám, tak jsem velmi rád. Přijde mi zásadní, že jsme malovali podle modelu. Na tom jsem se odnaučil některé manýry, se kterými jsem ve škole začínal. Vývoj studentů obecně byl pozvolný, ale intenzivní.

Jsi výrazný kolorista, popiš stručně svou práci s barvou?

Je pro mne důležité, aby barevnost vycházela z konkrétní atmosféry. Jak jsi zmínil paměť či vzpomínku, tak ta se mi jeví již v barvě. Musím vědět, jaký přesně tón a tón jaké věci v obraze budu malovat. Často se k té barvě ale musím domalovat. Není to o jedné barvě, ale o dvou a někdy i třech, případně více. Dvě barvy však už umí rozehrát barevnost, a když se mi to povede, obraz již funguje. Jde o barevný vztah, který míří k harmonii. Když maluji, vypadá to zprvu jako bych dělal čistou abstrakci a teprve potom dávám barvě přesnější tvary. Myslím ale pořád na motiv, který maluji. V kolik hodin se obraz odehrává, jestli třeba tmavá zelená v trávě vyjadřuje blížící se bouřku apod. Často pracuji s barevným stínem. Mám za to, že by v obraze měla být alespoň jedna čistá barva, která udá směr malování. Maluji akrylem i olejem a pracuji s vrstvením lazur a jejich spojováním. Tlustá hmota barvy nese jiný potenciál než dvě lazurní vrstvy přes sebe. Technicky v procesu malby trvá celkem dlouho než barva funguje jak ve své hmotě, tak struktuře. To je na ní pro mne také vzrušující. Výsledek by měl být v rozmanitosti hmot totální.

Co nabízí divákovi tvá samostatná výstava v The Chemistry?

Je to moje skoro celá práce za poslední rok a půl. Obrazy, které je zde možné vidět, mají samostatné klima, ale myslím si, že dokážou vytvořit propojující příběh. Jsou zde tři velké formáty, které jsem maloval nezávisle na sobě a chtěl jsem jimi výstavu usadit. Výstava byla výzvou k tomu pracovat s pro mne úplně novými barevnými vztahy, jako je třeba oranžová nebo bordeaux, tedy teplé barvy. Výstava je cestou v podvečerních krajinách. O nočních cestách ve sněhu projetém rolbou. O cinknutí kovového kýblu v tichu verandy horské chaty. O spočínutí a utichnutí atmosféry na hotelovém balkónu v horách. O ozvěně hudby znějící zpoza klidného jezera. Také o barvě oranžové s fialovou nebo o ultramarínové modři s modří pruskou. O padání vloček a stmívání na sjezdovkách po cestě z lyžování.

Jaké máš plány pro nejbližší období?

Pokud to situace dovolí, ze srdce rád budu dál malovat a malovat. Taky mám naplánovanou další samostatnou výstavu v prostorách Pragovka Gallery. Výstava se bude konat v listopadu 2023. Také mám pro letošek rozjednány nějaké společné výstavy, jejichž kurátorem jsi ty, stejně jako jsi kurátorem i této výstavy a já ti za to velmi moc děkuji.

On snowflakes and dusk falling on the slopes after skiing and other motifs of paintings Petr Vaňous interviews Petr Gruber on the occasion of his exhibition SILENT PLACES

Your paintings explore landscape and space. Was nature a substantial part of your childhood?

I lived in a small apartment in a tenement house, but I and my parents used to spend the holidays in different parts of Bohemia. Nature was close to my home and I would spend most of my time with friends outdoors. I came to love nature especially while staying at my grandparents' house in the countryside.

You come from Vysočina. From where exactly? Do you have any favourite places there where you return regularly?

I come from Havlíčkův Brod. Whenever I visit my parents in Brod, we go to see my grandparents in the village of Chválkov. It was my favourite place where I also spent most of my childhood. I know the local forest virtually by heart. There are certain spots in the woods where I often pause to savour their intense atmosphere. For example, I always visit one tree that evokes strong feelings in me. The forest is a venue of a traditional fair with a holy mass. I remember going to the fair and hearing a distant music play through the trees.

Does memory – specific or random recollections – play an important role in your paintings?

Memory is very important for me. Indeed, I paint from memory, invoking specific recollections related to places I have visited. It is essential for me to know where the place is, from where and in what direction I'm looking. When I sense something is missing while I am painting, I try to remember what was at that place, which helps me to complete the composition. For example, I would

add a prominent fragment of a branch or shutter. This detail puts the picture into the context of the specific space and surroundings, and even the backdrop. But I do not arrange or even make up the memory in any way. Its magic and mystery lie in its randomness, and I often underline its vague character in my painting.add a prominent fragment of a branch or shutter. This detail puts the picture into the context of the specific space and surroundings, and even the backdrop. But I do not arrange or even make up the memory in any way. Its magic and mystery lie in its randomness, and I often underline its vague character in my painting.

What places attract you in general?

It would be places that strike me with genius loci so powerful and unique that I perceive them as imaginary archetypes. That is why I often return to these locations – mostly in my mind, of course. The paintings currently exhibited at The Chemistry Gallery are linked to four places, specifically Krkonoše; the Vranov Dam near Vranov nad Dyjí; Šumava, and the Ostrovec campsite near Tábor.

Your paintings have a contemplative feeling. What message do they convey?

You are right. Sometimes I feel the urge to name a painting, for example, the Holy Mountain or Clean Air or Breath. While we face many troubles in our everyday life, including health problems, my paintings should be like clean air and pure health. They are a kind of therapy. If the viewer immerses in my painting, it can take him on a soothing journey or into a dream. The colours should evoke pleasant feelings, too, but there is also a slight fear of an imminent danger. The aspect of uneasiness is characteristic for my paintings, it makes them quiver and shiver. However, it is also the gentle nature itself that attracts me, and a certain sense of timelessness the places emanate.

You studied at the Academy of Fine Arts under Jiří Sopko. What kind of experience was it for you?

It was hard at first, but then things turned for better. From year four on, those were the best times at the AVU. I painted the works I consider essential there. Jiří Sopko almost never told us how to paint, as was typical of him. In hindsight, I really appreciate his approach. The important thing for me was painting based on a model,

which helped me to abandon certain mannerisms I had brought to the Academy. Students in general developed slowly, but intensely.

You are a distinctive colourist. Could you briefly describe how you work with colours?

I find it crucial that the colour scheme follows from the particular atmosphere. My memories or recollections, as you mentioned above, come to me already in colour. I need to know exactly what tone, and the tone of what thing in the picture I'm going to paint. Often, though, I find the right colour only in the process of painting. I do not use a single colour, but rather two and sometimes three or more. Yet, two colours are enough to define the colour scheme, and when I achieve the right combination, the painting works. The aim is to find a harmonious relationship of colours. My paintings first look like a pure abstraction, and only in a later stage, I give the colours more precise shapes. Throughout the whole process, I keep in mind the motif I'm painting. I consider the time of a day when the image is created, that a dark green area in the grass shall foretell the nearing storm, etc. I often work with colour shadows. I believe that there should be at least one pure colour in the picture that sets the direction of the painting. I paint in acrylic and oil, using the method of layered and combined glazing. A thick layer of paint carries a different potential than two glaze layers one over the other. Technically speaking, in the painting process, it takes quite a long time before the paint creates the intended substance and structure. This is indeed why I find it so invigorating. The result should be a total diversity of substances.

What works do you present at your solo exhibition at The Chemistry Gallery?

Basically, I present there all my works from the last year and a half. The exhibited paintings each portray an individual climate, yet I believe they narrate a consistent story. There are three large-format paintings I made independently and intended as the foundation of the exhibition. I took the exhibition as a challenge to explore novel colour relationships, such as orange or claret, i.e. warm colours. The exhibition is about a journey through landscapes at dusk and walks in snow along moon-lit snowcat tracks. About a tinkle of a metal bucket on the silent mountain hut porch. About the peace and quiet on a mountain hotel balcony or the echo of music carried across a calm lake. About orange colour combined with

purple, and ultramarine blue with Prussian blue. About snowflakes and dusk falling on the slopes after skiing.

What are your plans for the near future?

If the situation permits, I would love to continue painting over and over again. I also have an upcoming solo exhibition at the Pragovka Gallery, which will take place in November 2023. Further, I am discussing participation in several joint exhibitions this year that will be curated by you, just like this one, for which I would like to thank you.

Petr Gruber
Tišiny Silent Places

kurátor výstavy curator Petr Vaňous
text k výstavě exhibition text Petr Vaňous
grafika výstavy graphic design Eva Hanzalová
fotografie photo Petr Kopal
produkce katalogu production Jan Reindl
překlad translation Alžběta Soperová
korektura proofreading Eva Hájková
tisk print INDIGOPRINT

Katalog je vydán u příležitosti výstavy Petr Gruber - Tišiny, která se konala v The Chemistry Gallery od 4. 2. do 11. 3. 2023.

The catalog is published on the occasion of the exhibition Petr Gruber - Silent Places, which took place at The Chemistry Gallery from February 4 to March 11, 2023.

**The
Chemistry
Gallery**

